

# РЕШЕНИЕ

№ 40631

гр. София, 20.10.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 05.10.2026 г. в следния състав:**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6549** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).  
Образувано е по жалба на В. Ю. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1998616/21.03.2026г., постановена от младши инспектор В. А., РУ Трън, ОДМВР П..  
Иска се отмяна на оспорената заповед поради факт, че жалбоподателят се лекува следоперационно с прием на медикаменти/силни обезболяващи/ и в този смисъл резултата от проверка за употреба на наркотични вещества не е достоверен. Жалбоподателят е пожелал да му бъде извършено и медицинско изследване, но полицаите са отказали, тъй като вече било късно. Воселдствие е откаран до ЦСМП в [населено място] но дежурният лекар е отказала да вземе проба защото полицаите и казали, че вече е било късно за взимане на изследния, тъй като документите вече били оформени. Моли да бъдат изискани записите о боди-камерите на полицейските служители.  
Ответната страна не изазява становище по спора.  
По съществото на спора с оглед твърденията на страните и предмета на съдебна проверка, съдът съобрази и приема:  
С процесно обжалваната Заповед, административния орган е установил и приел, видно и съдържанието на самата Заповед, че На 21.03.2026г. около 13:16ч В. П., управлява лек автомобил Х. ЦР-В, рег-. [рег.номер на МПС] в [населено място] с поока на движение от центъра към [населено място] като при порверка на [улица] за употреба на наркотични вещества или техните аналози с Д. тест 5000 е отчетен положителен резултат за употреба

на метадон.

Поради това и като е установил хипотезата и материално-правните предпоставки по чл. 171 т.1 б.„б“ от ЗДвП, ответника е постановил временно отнемане на СУМПС на водач,която управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози до решаване на въпроса за отговорността но не повече от 18м.

Издаден е и талон за изследване № 075631 от 21.03.2026от същата дата с направление за изследването – ЦСМП – [населено място],върчен на жалбоподателя срещу подпис на 21.03.2026г. в 13:41ч. В талона е отразен отказ на жалбоподателя за провеждане на медицинско и химическо изследване, в т.ч. и чрез подпис на жалбоподателя.

По преписката е приложен и протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби,изготвен от д-р К.-Н.,ЦСМП – Трън видно от който жалбоподателят отказва да даде кръвна проба.Отказа е оформен в т.ч. и чрез подпис на самият жалбоподател.

На тази база следва да се приеме:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Видно от Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 313з-2692 от 17.12.2025г. на директора на ОДМВР П. компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са,редом с другото и служители на длъжност полицейски инспектор към отдел РУ на ОДМВР П./т..10 и т.11 от заповедта/. Оспорената по делото заповед е издадена от полицейски инспектор в РУ Трън към ОДМВР П., поради което следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на процесната принудителна административна мерки.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправните предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Ноторно и без необходимост от излишни референции е възприятието,че част от мотивите на акта, могат да бъдат съпровождащи го,като част от административната преписка,когато са обективирани в друг, надлежен документ. В предходните пасажи съдът ясно изложи възприятието си за фактите по спора именно на база административната преписка/част от която е и АУАН № 4845158 от 21.03.2026г./ и процесният акт,поради което не може да се приеме, че същият е немотивиран,постановен при липса на фактически и правни основания.

Успоредно с това – при постановяване на акта не са допуснати нарушения на процесуалните правила обуславящи отмяната му. Конкретно – налице е напълно изяснена фактическа обстановка,въз основа на която е приложена и дадената от органа правна квалификация. Извършените тестове са надлежно протоколирани и документирани. В този смисъл не е налице процесуална незаконосъобразност на акта и в частност – нарушение на чл.35 АПК.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта, правно основание.

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. 3а. ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест;2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста;3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

В настоящият казус е налице извършен тест с доказателствен анализатор и е налице ясно обоснован и доказан, отказ на самият жалбоподател от извършване на медицинско изследване /така,че според нормата на закона определящи да бъдат именно тези резултати/.

Нормата на чл.171 т.1 б. „б“ недвусмислено предвижда,че който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

Наличието на релевантния факт – управление на МПС след употреба на наркотични вещества установен чрез изследване с техническо средство и при отказ от биологично/медицинско изследване. Това позволява да се приеме,че са налице изложени фактически основания,подкрепени от доказателствата по преписката.

По делото е приложен издаденият талон за изследване с направление ЦСМП - Трън. Същият е съставен в съответствие с изискванията на чл.6 и сл. от Наредбата като съдържа данните за издадения талона служител,направление къде и в какъв срок да бъде проведено изследването, провереният по отношение на който са установени обстоятелствата,подпис на служителя, дата и час на връчване, подпис на провереният. Отразен е резултата от

изследването с техническо средство - дрегер и показанията му. Същото обстоятелство е отразено и в Протокола за медицинско изследване и взимане на проби/горецитиран/. Самият протокол от своя страна е оформен и съставен съгласно изискванията на Наредбата, като същият обективира недвусмислено причината поради което медицинско изследване не е проведена, а именно – отказ на лицето.

Ето защо следва да се приеме, че при постановяване процесната заповед не са допуснати нарушения на процесуалните правила, обосноваващи извода за нейната законосъобразност, като същата е посановена в съответствие с приложената материално-правна норма при съответствие между фактическо описание и правна квалификация.

В заключение следва да се посочи, че същественият за спора обстоятелства – бил ли е спрян, бил ли е проверен от компетентен орган, извършен ли е тест с техническо средство установил конкретните резултати, било ли е издадено и връчено направление за изследване, неизпълнено ли е това направление, налице ли е отказ и надлежно ли е оформен той – са несъмнено установени и се потвърждават както надлежно съставените, изготвени и връчени актове по делото.

Твърденията на жалбоподателя, че резултатите от теста са следствие от медицинско лечение впрочем се явяват напълно ирелевантни доколкото законодателят не прави разграничение между това дали лицето шофира след забавление или след лечение, счига релевантният факт – употреба на наркотични вещества да е категорично установен. Употребата на наркотични вещества, независимо от начина на осъществяване, е съставомерна с оглед опасността, която лицето попаднало под влияние на активните съставки на съответният опиоид, представлява за останалите участници в движението по пътищата. В този смисъл и лицата, които се лекуват, също следва да съобразят своето поведение и състояние. В и по отношение на единият от посочените медикаменти/паратамол/, приемани от жалбоподателя съдът установява, видно от листовката на самият медикамент, че същият е противопоказан при шофиране и работа с машини. Едно от активните вещества в лекарството „трамадол“ се определя като активен опиоиден аналгетик. На тази база съдът счита, че жалбоподателят е имал целият необходим набор информация да знае, че шофирането при прием на посоченото лекарство е противопоказно.

Ето защо възраженията на жалбоподателя следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. На последно място - оспорваната заповед е постановена и в съответствие с целта на закона и се явява единствено възможно следствие от установените факти. В този смисъл същата е постановена в рамките на обвързана компетентност от страна на органа и не разкрива превратно упражняване на власт.

Поради това жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход от спора, нормата на чл.143 ал.3 АПК обезпечава правото на ответника да поиска и да му бъдат присъдени съдебно-деловодни разноски. Такива в настоящият случа обаче са предявени в минимален размер съобразно наредба № 1 от 09.07.2004г. на възнагражденията за адвокатска работа. Посоченият нормативен акт е неприложим. АПК, в посочената разпоредба, изрично предвижда приложимост на ЗПП и като следствие – НЗПП. Липсата на такава претенция обаче, ведно с липсата на индивидуализирана сума, която би могла поне да послужи като ориентир, обосновават неоснователност, респ. отхвърляне на искането.

С оглед изложеното и на основание предл. последно от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 74 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Ю. П., ЕГН [ЕГН] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM- 1998616/21.03.2026г., постановена от младши инспектор В. А., РУ Трън, ОДМВР П.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване.